

Reggeli után még pihengettünk egy kicsit. Nézegettük a meteorológiai jelentéseket és úgy döntöttünk, hogy még ebéd előtt elindulunk a Debegió-hegyi sétánkra.

Kicsit korán érkeztünk a vasútállomásra, de azért valahogy eltelt az idő. Felső-Göd megállónál szálltunk le a vonatról.

Viszonylag kellemes, enyhén felhős és szeles időjárásban vágunk neki a túrának.

Máté volt a túravezető.

Hosszú aszfaltozás után végre eljutottunk a Debegió-hegy környékére. Itt már kellemes földút volt. A táj enyhén dombos volt. Hullámvasutaztunk. Nagyon élveztük.

Innen már Ágika vette át a túravezetést. Nagyon gondos volt, mert minden akadálnál, szúrós növénynél figyelmeztetett minket, nehogy baj történjen velünk.

Két nagyobb domb következett. Felértünk a Debegió-hegyre. Itt megkeresték a gyerekek a geoládát. Jó rejtés volt, de ügyesen megtalálták a ládát.

A csúcson a pad szerencsére üres volt, ezért kicsit pihenni is tudtunk. Kár, hogy a szél erős volt, ezért kevesebb időt töltöttünk itt a kelleténél. A kilátás nagyon szép volt. Láttuk a Pilis vonulatát. A Börzsönyt is, meg a Cserhátot is. Közben még Sződligetre is nagyon szép kilátás nyílt. Mindannyiunknak nagyon tetszett.

Az erős szél lehajtott minket a tetőről, elindultunk a Sződligeti vasútállomás irányába. Útközben sok vonatot láttunk. Nem is gondoltuk, hogy ekkora nagy a forgalom ezen a vonalon.

Kereszteztük a Sződrákos patakot. Egy kicsit rozoga hídon mentünk át a víz felett.

Ezután szép lassan megérkeztünk a vasútállomáshoz.

Hazafelé a kertek alatt mentünk. Már fáradtak voltunk, ezért a tempónk egyre lassabb volt.

Benéztünk még Masni és Fügi területére a Tündérlovardába. Sajnos technikai okokból a mára tervezett lovaglás elmaradt.

Éhesen, fáradtan, de kellemes élményekkel telve értünk haza.